

HEIDI
RICE

Piršlybos Paryžiuje

SVAJOK
ATSARGIAI

Svajonų
ROMANAI

Heidi Rice

**PIRŠLYBOS
PARYŽIUJE**

Dviejų knygų serija
“Svajok atsargiai”
Pirma knyga

Versta iš Heidi Rice,
The Billionaire's Proposition in Paris, 2022
© Heidi Rice, 2022

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti.
Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar
mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį
draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai
skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą
kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti,
platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti,
teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be
raštiško leidėjo sutikimo.

Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė
atsakomybė.

© Ana Gorbatova, dizainas, 2024

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2024

© Julija Vaitiekūnaitė, vertimas iš anglų kalbos,
2024

ISBN 978-609-03-0974-2

Elektroninė versija © Knygute.lt, 2024

1

- Turėsit būti pasiekama visą parą ir paprašyta iškart atvykti...

- Rimtai?

Bet aš renginių organizatorė, ne meilužė.

Nesusitvardžiusi Katerina nutraukė tiradą. Nes vos prieš penkias minutes tik įžengė į stiklinį Konalo Oriordano kabinetą trisdešimtame „Rio“ korporacijos aukšte, Londono verslo rajone.

Iškart pasigailėjo paskubėjusi, nes Oriordanas kilstelėjo tamsią galvą nuo popierių - pasirašinėdamas juos plačiais sidabrinio rašiklio štrichais diktavo reikalavimus. Ir jūdviejų akys pirmąsyk susitiko.

Pristigo oro, kūnas pašiurpo.

Dieve!

Pasidomėjo Oriordanu, vos išgirdusi, kad jos nauja renginių organizavimo įmonė gali gauti sutartį. Žinojo, kad iš žemės ūkio technologijų milijardus susikrovęs Konalas Oriordanas neįtikėtinai žavus, ambicingas ir charizmatiškas, kad augo kukliai ir vos trisdešimt vienu tapo geidžiamiausiu Airijos vyru, bet visai nesitikėjo tokio gilaus, žydro žvilgsnio. Arba kaitros,

įsiplieskusios krūtinėje ir išplitusios po visą kūną.

Tomui mirus nejuto nieko panašaus. Nejuto ir prieš. Po minties apie mirusį vyrą atslinkusi liūdesio banga padėjo atsipeikėti ir apmąstyti keistą reakciją į Oriordaną.

Santykiai su Tomu toli gražu nebuvo aistringi – tik viso labo į meilę peraugusi vaikų draugystė. Meilę, kurios niekad neįtvirtino, – Tomui susirgus, nebuvo jokio kūniško ryšio. Ar todėl taip sureagavo? Nes nepatyrusi lovoje?

Oriordanas kilstelėjo antakius, sučiaupė lūpas, bet žvilgsnis liko toks pat gilus. Ar ir jis jaudinasi?

Tikiuosi, ne.

– Sakėt ką, panele Hamilton? – paklausė, veikiau pareikalavo, Oriordanas, žemas balsas sujaudino dar labiau.

Kvėpuok, kvaile! Ir nespoksok į lūpas!

Susikaupti labai sunku.

Ši sutartis apverstų aukštyn kojom ir jos įmonę, ir gyvenimą. Visa komanda tokiai galimybei ruošėsi pastarąsias keturiasdešimt aštuonias valandas – į jos kėdę rėmėsi idėjų aplankas, pradėtas pildyti vos gavus žinią iš

Oriordano rinkodaros specialisto.

Bet jei priims šį užsakymą, reikės susitarti dėl profesionaliesnio bendravimo – nepaisant jos nederamos reakcijos.

Absurdiški Oriordano reikalavimai nepatiko. Net nepaminėjo paties renginio – sakė, tai komandos formavimo savaitė ir šventė „Oriordano bendrovės“ Dublino būstinėje.

Susitikimas labiau priminė ne pokalbį, o tardymą.

– Įdomu, kodėl turiu būti pasiekama visą parą? – pasidomėjo.

– Kils bėdų? – paklausė kaitindamas akylu žvilgsniu.

Ji giliai įkvėpė.

Jis tik neįtikėtinais patrauklus ir galingas vyras. Tai instinktai – lyg gamtoje. Tu tiesiog moteris. Nieko baisaus.

– Ne, ne visai, tiesiog... – prabilo stengdamasi nutraukti nejaukią tylą. – Susitarus paprastai sudarau renginio planą, aptariame jį, o tada, jei viskas tinka, darbą perima mano komanda... – stabtelėjo supratusi, kad nuo vyro žvilgsnio pinas liežuvis.

Ar ją baugina tyčia? Nes sekėsi puikiai.

- Mano pareiga suderinti visas detales. Turiu omeny, jei paskambintumėt vidury nakties, pagalvočiau, kad ką nors darau ne taip, - vargais negalais užbaigė.

Padėjęs rašiklį ant popierių jis pašaipiai vyp-telėjo. Deja, baimę keliantis vyriškumas žavėjo dar stipriau.

- Vadovauju tarptautinei bendrovei, panele Hamilton. Šiuo metu dirbame per aštuonias skirtingas laiko juostas, dažnai keliauju. Kai jums vidurnaktis, man gali būti vidurdienis. Be to, niekada nemiegu ilgiau nei tris ar keturias valandas, - pridėjo ir susiraukė supratęs, kad atskleidė tai, kas asmeniška.

Ji pasimuistė kėdėje - prisipažinimas dėl nemigos toks pat nederamas kaip ir ją apnikę jausmai čia atvykus.

- Jei turėsiu klausimų dėl renginio, - tarė atsi-peikėjęs daug greičiau nei ji, - norėsiu atsakymo. *Iškart.* Ne iš darbuotojų, o iš jūsų. Jei tai kelia sunkumų, galime šį pokalbį baigti.

- Nekelia, - nukirto. - Būsiu pasiekiamas. Tik tai nebūtina, - suprato norinti šio kontrakto ne tik dėl darbo.

Konalas Oriordanas - iššūkis tiek įmonei, tiek jai. Iššūkis, kurio vengia nuo pat Tomo mirties

prieš penkerius metus, nes daugeliu atžvilgių kartu su juo mirė ir pati. Vis dar negalvojo apie pasimatymus, bet nederama seksualinė trauka klientui, ypač tokiam kaip Konalas Oriordanas, kvietė pabusti iš sąstingio. Juk taip?

- Gerai, kad išsiaiškinom, - tarė jis.

Katerina kiek atsipalaidavo - nereikia baimintis apėmusio potraukio. Ypač kai ji niekad nesimtų jokių veiksmų, o Oriordanas niekad neatšakytų tuo pačiu. Pastarąsias porą dienų šiek tiek pasidomėjo, tad žinojo, kad visos jo merginos - modeliai, aktorės ir kitokios gražuolės.

Ji čiupo aplanką - troško nukreipti pokalbį ten, kur ir derėjo.

- Norėtumėt aptarti renginio idėjas? - paklausė stodamasi padėti aplanką ant stalo. - Kaip suprantu, vyks komandos formavimo savaitė bendrovės būstinėje...

- Ne.

- Prašau? - stovėjo pirštais suspaudusi aplanką, spoksojo ir panikavo.

Ar Karolina Mejer, asistentė, susipainiojo? Negali būti. Karo nuostabi, ir neklysta. Dvi paras jie ir taip nesudėjo bluosto kurdami šį aplanką. Jei nesuprato užduoties, negaus ir užsakymo,

viskas nueis šuniui ant uodegos.

Nespėjus ištikti siaubui, buvo paprašyta prisėsti.

- Tyčia pateikiau neteisingą informaciją.

- Kodėl? - paklausė nežinodama, ar susierzinti, ar nustebti.

- Nes branginu šeimą ir nenoriu, jog informacija apie tikrąjį renginį nutekėtų spaudai. Noriu, kad pasirašytumėt konfidencialumo sutartį.

- Aišku, - tarė, nors visiškai nieko nesuprato.

Kiekvienas patikimas renginių organizatorius privalo gerbti kliento privatumą. Tokios informacijos paskleidimas galėtų sužlugdyti įmonės reputaciją, ypač jos - juk svajoja apie prašmatnius renginius aukštuomenei.

- Žinoma. Mielai pasirašysiu, - juk tai tik dar vienas absurdiškas reikalavimas.

Žinojo, kokie tylūs ir reiklūs gali būti vyrai tokie kaip Konalas Oriordanas. Štai įbrolis Rosas de Kortnis vadovauja didžiausiai logistikos įmonei Europoje. Galbūt Rosas, paveldėjęs tėvo turtus, ir neiškilo savo pastangomis kaip Oriordanas, bet buvo toks pat ambicingas: per dešimt vadovavimo metų reikšmingai sustiprino įmonės prestižą ir plėtrą, išliko reiklus ir nepalaužiamas.

Bet organizuoti renginio Rosui neteko. Jie nebendrauja jau penkerius metus, kai susipyko dėl jos santuokos.

Tai, ką jauti Tomui, ne meilė, o gailėstis. Tau devyniolika. Neleisiu taip kvailai pasielgti ir neapmokėsiu vestuvių.

Man nereikia tavo pinigų vestuvėms ar kam kitam. Ir tikrai apsieisiu be tavo leidimo.

Nurijo gumulą, visad išskylantį prisiminus tulžingą pokalbį ir kaip jam buvo lengva ją atstumti. Visai kaip tėvas...

Verčiau apie tai nebegalvoti – žinojo, bus tik blogiau.

Ne dabar, Keite.

Akivaizdu, dvi bemiegės naktys rengiant beprasmi aplanką nebuvo geriausias būdas pasirošti šiam susitikimui.

Oriordanas – tai ne valdingas milijardierius atsisakyrelis įbrolis arba jos nepripažinęs tėvas. Jų nesiejo joks ryšys.

Ir ačiū Dievui. Darbas su Oriordanu suteiktų galimybę tobulėti – padėtų išmokti pritraukti jo lygio klientų.

- Deja, turiu žinoti, koks tas renginys, -

tarė ji. – Prieš sudarant tinkamą pasiūlymą, – pridūrė, kad nepagalvotų, jog svaidosi žodžiais nepasitarusi su komanda.

Prisėdusi padėjo nebereikalingą aplanką šalia kėdės.

– Varžytis nebereikia, užsakymas jūsų.

Pirmiausia ji nustebo, tada apsvaigo – širdis nepaliaujamai spurdėjo.

– Tikrai? – perklausė ir norėjo sau įspirti.

Kaip neprofesionalu, Keite.

Vyras vėl nežymiai nusišypsojo ir visai nenu-ramino – jam prabilus, sugrįžo jaudulys.

– Taip, – patvirtino. – Renginys turi atitikti vi-
sus mano lūkesčius ir atspindėti Oriordanus
tarp airių. Karimas Kanas pasakojo apie sūnaus
sutiktuvų šventę, kurią praėjusį mėnesį suren-
gėt žmonai Orlai, – paminėjo kol kas didžiausią
„Hamilton renginių“ sutartį. – Rekomendavo
jus.

– Man patiko, – nusišypsojo prisiminusi skubią
užduotį, gautą per draugus airių žirgų lenktynių
bendruomenėje. Tai pirmas jos įmonės žingsnis
į aukštuomenę, padrąsinęs siekti panašių
darbų. – Nuostabi pora.

Jaudulys niekur nedingo.

Kanų kūdikio sutiktuvės buvo nedidelė, intymi šeimos šventė, nors klientai ir išskirtiniai. Kari-mas Kanas – milijardierius verslininkas, arabų kilmingasis, jau kelerius metus vadovaujantis „Zafaro“ įmonei. Su Orla Kalhun, vyriausia žirgų lenktynėmis garsėjančios Kalhunų giminės dukra, susituokė prieš dvejus metus.

Sprendžiant iš to, kaip Oriordanas atsiliepė apie renginį, neatrodė, kad nori būtent tokio.

– Užmokestį aptarsim viską suderinę, – vis dar neatskleidė to, kas svarbiausia, – bet noriai mokėsiu dvigubai, nei įprasta. Kaip suprantu, tai dešimt procentų nuo bendros kainos, jei tik bus įvykdyti visi pageidavimai.

– Teisingai. Jei nenorit pasakoti apie renginį, būtų gerai apsvarstyti biudžetą ir svečių skaičių, – pasiūlė. Jei bent čia susigaudytų, apčiuoptų ir esmę.

– Kiek tik reikės, – atsakė atsainiai parodydamas, kad pinigai ne bėda. – Bet svarstau apie penkis milijonus eurų ir maždaug šimtą penkiasdešimt svečių.

– Supratau, – stengėsi prisiminti, kaip kvėpuoti.

Toks biudžetas leistų įmonei plėstis ir įrengti naujus biurus centriniame Londone. Jai patiko

dabartinės buvusios geležinkelio stoties patalpos Šordiče, madingame Rytų Londone, bet klientams, kuriuos stengėsi pritraukti, nepatiktų atmosfera. Ne tik suma, bet ir pats renginys gali pastūmėti įmonę į platesnius vandenis.

Jis atsistojęs ištiesė ranką.

– Sutarta?

Tai nebuvo klausimas, bet ji vis tiek linktelėjo ir pašoko iš kėdės.

Vyro pirštai stipriai apsviję jos delną ir vėl pakurstė kaitrą – įsitempė šlaunys, degino suspaustus pirštus.

– Pasakysit, koks renginys, ar palauksit pasirašytos sutarties? – paklausė tyliai į šlaunį trindama tvinksintį delną.

Tai darbas, Keite. Labai geras. Nusiramink.

Jis palenkė galvą – pagalvojo, kad pastebės jos sumišimą, bet jis tik gūžtelėjo pečiais.

– Tai vestuvės.

Žodžiai nuaidėjo galvoje. Vestuvių visad vengė, nes tai priminė pirmas ir vieninteles, kurias jau organizavo – savo, su Tomu. Dešimt dienų prieš mirtį nuo vėžio. Liga įsismelkė į jo kūną metus prieš vestuves ir pamažu griovė gyvenimą, kurį galėjo turėti.

- Tuokiatės? - paklausė, kad tik neišsiduotų.

Ar Oriordanas žinojo, kad ji niekad neorganizavo kitų vestuvių? Ar nutrauktų sutartį? Kaip rengs meilės šventę, kaip kadaise sau, tokiam šaltam, bet užburiančiam vyrui?

Mintis pasirodė intymi, nors taip visai nebuvo... Ir todėl dar labiau nerimavo.

- Tikrai ne, - atsakė. - Išteka mano sesuo. Turiu dvi, - tarė nebesukandęs dantų.

Širdis aprimo. Kad ir koks šis vyras atrodė šaltas ir ciniškas, jos brolio nepranoko, nes rūpinosi savo šeima.

Priešinosi emocijoms, kurias skleidė šiltos jo akys. Konalą Oriordaną, sutikęs apmokėti prabangias vestuves, tikrai myli seses, bet ir jis pats, ir šventė ramybės nesuteikė. Tai tikras profesinis košmaras - puikiai žinojo, kad surasti vietą aukštuomenės vestuvėms su šimtu penkiasdešimčia svečių likus porai mėnesių kone neįmanoma.

- Ji Imelda, - tarė vyras nutraukdamas mintis. - Dvidešimt vienu, pametė galvą ir nusprendė tekėti už vaikystės draugo. Ūkininko, įsikūrusio šalia mano namų Konemaroje....